

[1990 மே 10]

கூடிய முறையிலே தமிழக அரசின் சார்பிலே மாண்புமிகு முதல் அமைச்சரவர்கள் அவர்களுடைய துயர்துடைப்புக்கு, நிவாரணத் திற்கு நிதி வழங்குகின்ற நல்ல அறிவிப்பைச் செய்து உதவ வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, எப்போழுதும் வேறு மாநிலங்களில் மாத்திரமல்ல வேறு நாடுகளில் ஏற்படுகின்ற இதுபோன்ற மனித சமுதாயத்திற்குப் பாதகமான நிகழ்ச்சிகளிலே கூட இந்த அரசும் அல்லது இந்த அரசை நடத்துகின்ற ஆளுங்கட்சியும் எந்த அளவிற்கு துணை நின்று இருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு அவை உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள். எனவே ஆந்திரத்திலே ஏற்பட்டுள்ள இந்த வேதனையான சூழ்நிலையை மனதிற்கொண்டு, நம்மால், நாம் அனுப்புகின்ற நிதி போதுமானது என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும் கூட, நம்முடைய உணர்வைக் காட்டுகின்ற வகையில் ஆந்திர அரசுக்கு முதல்வர் நிதியிலேயிருந்து இருபத்தைந்து இலட்சம் ரூபாய் வழங்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

8. சட்ட முன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்)—தொடர்ச்சி.

(உ) பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு 1990.

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்ஜில் டி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (நிவாரண) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண்.31/1990)* ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பெற வேண்டும்.”

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் கொள்கை அளவில் ஆதரிக்கிறேன். பொதுவாக, இன்றைக்கு விவசாயிகள் பரவலாக இன்னல்கள் தீர்ந்து

* 9-5-1990 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பெற்றது.

1990 மே 10]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

12-35 மணி

இன்ப வாழ்க்கை பெறவேண்டுமென்றுச் சொன்னால், உழுகின்ற நிலம் தனக்குச் சொந்தம் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டியது அவசியம். எனவே, இந்த மசோதாவினுடைய நோக்கம் ஏற்புடையதாகும், வரவேற்கப்படக் கூடிய ஒன்றாகும். ஆனால், அதேநேரத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக சமுதாயத்தில் இருக்கிற சில பிரிவினர்களை எல்லாம் உள்ளடக்கி, எல்லோருக்கும் இந்த சட்டம் பொருந்தும் என்று சொன்னால் அதனுடைய அடிப்படை நோக்கத்தில் ஊனம் ஏற்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

பொதுவாக கடந்த காலத்தில் நம்முடைய நாட்டில் அறங்கள் தழைக்க வேண்டும், தர்ம காரியங்கள் தடையின்றி நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக அவரவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிற கொள்கையின்படி, அவர்கள் பெற்றிருக்கிற உணர்வின் அடிப்படையில், எதனை அவர்கள் தர்மங்கள் என்று கருதினார்களோ அந்த தர்ம காரியங்கள் தொடர்ந்து நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக நிலங்களை தானமாக வழங்கி விட்டுச் சென்று இருக்கிறார்கள். கோயில்களில் ஆறுகால பூஜைகள் நடைபெற வேண்டும். ஆகம் விதிகளின் படி அந்த கோயில்களில் நித்திய காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில், நிலங்களை அந்த காலத்தில் தர்ம சிந்தனை உடையவர்களும் மன்னர்களும் கூட வழங்கி விட்டுப் போய் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை ஒட்டுமொத்தமாக அதிலே பயிரிடக்கூடியவர்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாகக் கருதுவதும், அதேநேரத்தில் அதற்கு கொடுக்க வேண்டிய குத்தகைகளை—கோயில்களுக்கு, வக்ஃப் சொத்துக்கள் என்று சொல்லக்கூடிய மசூதிகள், தர்காக்கள் இவைகளுக்கு எல்லாம் சொந்தமாக இருக்கிற அந்த நிலங்களுக்குரிய குத்தகைகளையும் அவர்கள் கொடுக்க மறுப்பதும், அதனால் இன்றைக்கு பல கோயில்கள் தங்களுடைய வழிமுறைப்படி, நெறிமுறைப்படி பூஜைகளை நடத்துவதும், கோயில் நிர்வாகத்தை நடத்துவதும் நித்திய காரியங்களை அவர்கள் நிறைவோடு செய்வதும் ஆறுகால பூஜைகளை ஆகம் விதிகளின்படி நடத்துவதும் யலாபல் போன காரணத்தால், பல கோயில்கள் வெறிச்சோடிக் கிடக்கின்றன.

அதைப்போலத்தான், மசூதிகள். அந்த மசூதிகளுக்குரிய ஒரே வருமான ஊற்றுக்கண்ணாக இந்த நிலங்கள் தான் என்று இருக்கும் போது அந்த நிலத்தை நம்பி அவர்கள் மசூதி நிர்வாகத்தை நடத்தக் கூடியவர்கள், தர்காக்களை நடத்தக் கூடியவர்கள், அநாதை இல்லங்களை நடத்தக்கூடியவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் முழுமையாக இந்தச் சட்டத்திற்கு உட்படுத்தப்படுவார்களேயானால் அந்த தர்ம நிறுவனங்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்படும். எனவே, இந்த அறக்கட்டளைகளை இதிலேயிருந்து விடுவித்து,

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

[1990 மே 10]

அந்த அறக்கட்டளைகள் எல்லாம் செம்மையாக நடைபெறுவதற்கு இந்த சட்டத்திலிருந்து அவைகளை எல்லாம் விடுவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-40 மணி

குறிப்பாக இன்றைக்கு கோயில் நிலங்கள், மசூதி நிலங்கள் இவைகள் எல்லாம் கூட சட்ட வரம்பு மீறப்பட்ட நிலையில் பட்டாக்கள் வழங்கப்படுகிற ஒரு நிலை இருக்கிறது. அதற்கு காரணம் யதார்த்த நிலையில் இவைகளில் எல்லாம் வீடு இல்லாதவர்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலம் இல்லாதவர்கள் உழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களை அதிலேயிருந்து வெளியேற்றுவதும், அவர்களிடத்திலிருந்து குத்தகையைக் கோருவதும் நீதியின்பாற்பட்டதாக இருக்காது என்ற நிலையில் அவைகள் செய்யப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு உரிய சட்டபூர்வமான உரிமைகள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. அது சமுதாய ரீதியிலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு நோக்கமாக இருந்தாலும், அதனுடைய மறு பக்கத்தைப் பார்க்கும்போது, தர்மங்கள், தழைக்க இவைகள் எல்லாம் வருமான ஊற்றுக் கண்களாக விளங்கவேண்டும் என்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் முழுமையாக அந்த வருமானம், அவைகளிலேயிருந்து கிடைக்காமல் போகுமானால் நம்முடைய நாட்டில் நாம் ஒத்துக் கொண்டாலும், ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டாலும், பெரும்பான்மையான மக்கள் கோயில்களுக்குச் செல்வதிலும் மசூதிகளுக்குச் சென்று வழிபாடுகளைச் செய்வதிலும் அவர்கள் ஒரு ஆத்ம திருப்தியை அடைகிறார்கள் அகமிய உயர்வு கிடைக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். எனவே வயிற்றுக்காக நாம் வழி வகுத்து சட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது அகமிய, ஆத்மிக, மக்களுடைய பெரும்பான்மை மக்களுடைய அகமிய ஆத்மிக திருப்தியையும் நாம் கருத்தில் கொண்டு, சட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக வருவாய்த்துறையிலே கோயில் நிலங்களிலும், மசூதி நிலங்களிலும் பட்டா கொடுப்பது என்பது ஒரு சில பூடங்களில் நடைபெறுகின்றன. நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வேன், தயவுசெய்து அறக்கட்டளையாக அறிவிக்கப்பட்ட நிலங்களுக்கு இந்த டொதுவான சட்டத்திலிருந்து விடுதலை அளித்து அவைகளுக்கு பட்டா கொடுக்கப்படக்கூடாது. ஒரு வேளை அவைகள் நம்முடைய ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஆபிசிலே ரெஜிஸ்தர் செய்யப்படுவதற்கு ஏதாவது ஒரு காரணத்தாலே தஸ்தாவேஜுகள் வந்தால் அறக்கட்டளைகள் என்று தெரிந்தால் அந்த அறக்கட்டளைகளை, இந்துக் கோயில்களாக இருந்தால், இந்து ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் என்டோமென்ட் துறையினரையும் அதேபோல் முஸ்லீமாக இருந்தால் வக்ப் துறையினரையும் கலந்துகொள்ளாமல் அவர்களுடைய கருத்தை அறியாமல் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்யக்

1990 மே 10]

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

கூடாது என்று ஒரு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர், அந்த ஆர்டரை அரசு அனுப்புவது ஏற்படுத்துவது பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அதோடு அனாதைகள், விதவைகள் என்று ஒரு சிலர் இருக்கக்கூடும். அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரே வருமானத்தினுடைய ஆதாரம் இவைகளாகத் தான் இருக்கின்றன. ஒரு விதவை, தனக்கு இருக்கக்கூடிய நிலத்தை தான் உழ முடியாமல் பிறரை வைத்து உழுது, அதிலிருந்து வருமானத்தைப் பெற்று அதை வைத்து உண்டு வாழவேண்டும் என்ற நிலையிலே இருக்கக்கூடிய விதவைகள், எத்தனையோ பேர்கள், அப்படித்தான் அநாதைக் குழந்தைகளும் இருக்கிறார்கள். முன்னோர்கள் சம்பாதித்து வைத்துப் போனது, வயதுக்கு வராத பிள்ளைகள், அதிலிருந்து வருகிற வருமானத்தை வைத்துத்தான் உண்டு வாழவேண்டும் என்ற நிலை எல்லாம் இருக்கிறது. எத்தனையோ அனாதை இல்லங்கள் இந்த வருமானத்தைக் கொண்டுதான் நடைபெறுகின்றன. எனவே நான் கொள்கை அளவிலே இந்தப் பரந்த நோக்கத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், சட்டங்கள் பொதுவாக இருக்கும் போது, அதிலே விதிவிலக்குகளும் இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் இந்தச் சட்டம் யதார்த்த நிலையில் நடைமுறைச்சாத்தியம் என்ற அளவிற்கு ஒரு ஏற்றத்தைப் பெறுகிறது. எனவே தயவுசெய்து நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, இப்போது இந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவு இன்றைக்கு கொண்டுவரப்பட்டு அது ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இப்போது அதிலே ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டும் என்பது சாத்தியமாக இல்லாவிட்டாலும் வருங்காலத்திலேயாவது அறக்கட்டளைகளுக்கு அதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் அநாதைகளுடைய சொத்துக்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும். விதவைகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி சில விதிவிலக்குகளை அளித்தால் இந்தச் சட்டம் சமுதாயத்திலே சமூக நீதியை ஏற்படுத்துவதற்கும் அதே நேரத்தில் யதார்த்த நிலையில் நடைமுறைச் சாத்தியமானதாகவும் இருக்கும் என்ற அளவில் இந்தச் சட்டத்தில் என்னுடைய கருத்தை இந்தச் சட்ட முன்வடிவு ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்கிற இந்த நேரத்தில் சொல்லி, இந்த விதி விலக்குகளுக்கு உட்பட்டு இந்தச் சட்டத்தை நான் ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

திரு. கோ. வீரையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் அரசாங்கத்தினால் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களால் முன் மொழியப்பட்டு இருக்கக்கூடிய பயிரிடு குத்தகை விவசாயிகளுடைய நிலுவையில் இருக்கக்கூடிய பாக்கிகளுக்கு ஒரு நிவாரணம் அளித்து முன்மொழியப்பட்டு இருக்கக்கூடிய இந்தச் சட்டத்தை நான் வரவேற்பதோடு, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகளின் சார்பில் இந்த அரசுக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர்

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1990 மே 10]

அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் குத்தகை விவசாயிகளின் சார்பில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்று தமிழகத்தில் சுமார் 5 லட்சம் முதல் 6 லட்சம் குத்தகை விவசாயிகள், பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். கடந்த 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஏற்பட்ட வெள்ளம், புயல், வறட்சி, பயிர்கள் நோயால் தாக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டது, இப்படிப்பட்ட பாதிப்புகளாலே குத்தகை விவசாயிகளால் முழுமையான குத்தகையை அவர்களால் கொடுக்க முடியாமல் அது நிலுவையாக தங்கி நின்றது.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் கோயில் அறக்கட்டளைகள் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த நிறுவனங்கள் எல்லாம் இன்று தமிழகத்திலே 1980-ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட 75:25 வாரிசு சட்டப்படி இல்லாமல் அதற்கு முன்னாலே இருந்த 60:40 என்ற அடிப்படையிலேயும் 40 சதவீதம் குத்தகையை விவசாயிகள் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முறையிலே கணக்குகள் வைத்து அவர்கள் பாக்கி என்று நிலுவையில் வைத்து இருப்பதையும் அந்த பாக்கிகளை எல்லாம் விவசாயிகளுடைய தலையின் மீது கடனாக ஆக்கப்பட்டு அவர்கள் அதிலிருந்து மீளமுடியாத அளவிற்கு நீதிமன்றங்களில் வழக்குகள் போடப்பட்டு அதற்காக அவர்கள் பெரும் சிரமத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பதையும், நன்றாக அறிவோம், அந்த வழக்குகள் இருந்தபோதுதான் விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளை இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு, ஏற்று, சென்ற ஆண்டு உடனடியாக நிலத்திலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றுவது தடுக்கப்பட்டு 31-3-90 வரை கோர்ட் நடவடிக்கைகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு இருந்தது. இப்போது அதற்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காணக்கூடிய முறையில் இந்தச் சட்ட முன்வடிவை அரசு கொண்டு வந்து இருக்கிறது. இது 15 வருடமாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்த ஒரு பிரச்சினை. சேதத்தால் விளையாமல் போன அந்தக் காலத்திற்கும் குத்தகை விவசாயிகள் என்ற காரணத்திற்காக அதற்கு தண்டனையாக விளையாவிட்டாலும் குத்தகையைக் கொடுத்துத் தீரவேண்டும் என்று இருந்த நிலையை தவிர்க்கக்கூடிய முறையில் 15 ஆண்டுக் காலமாக தீர்க்கப்படாமல் இருந்த இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒப்போது தீர்வு காண்பதற்கான முயற்சி எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக நான் முன்னாலே குறிப்பிட்டதைப் போல விவசாயிகளின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

12-45 மணி

1399-ஆம் பசலி ஆண்டுப்படி, 1988-89 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள குத்தகை பாக்கியும் 1989-90 ஆம் ஆண்டு வரையுள்ள குத்தகையையும் சேர்த்து, பழைய பாக்கியில் நான்கில் ஒரு பங்கையும் இப்போது நடப்பாண்டினுடைய குத்தகையையும் 31-3-1991

1990 மே 10]

[திரு. கோ. வீரையன்]

வரையில் கட்டலாம் என்று இந்தச் சட்டத்திலே வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல் 1988-89 வரையுள்ள பாக்கிகளில் மூன்றில் ஒரு பங்கை இந்த விவசாயிகள் கொடுப்பதாக இருந்தால் 5 ஆண்டுகள் சம தவணையிலே 1995 மார்ச் 31 வரையில் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு அந்த சுமையிலிருந்து விடுபட்டு வெளியே வருவதற்கு உதவீ செய்யும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்வதோடு இன்னும் சிலவற்றைச் சேர்த்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அரசிடம் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சிலவற்றை நான் கூறும்போது குறிப்பாக அந்த பாக்கி என்று சொல்லும்போது எப்படி கணக்கிடுவது என்பதிலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. வருவாய்த்துறை மானியக்கோரிக்கையில் நான் பேசும் போது கூட வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு விவரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

தருமபுரம் மடத்திற்குச் சொந்தமான ஒரு கிராமத்தில் இருக்கக் கூடிய அந்த விவசாயிகள் 26,200 கலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று தருமபுரம் நிர்வாகம் கணக்கு வைத்திருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுடைய கணக்கு 5,365 கலம் பாக்கி கொடுக்க வேண்டுமென்று விவசாயிகளிடம் கணக்கு இருக்கிறது. எனவே இந்த தருமபுரம் கணக்கின் அடிப்படையில் 26,200 கலத்திலே நான்கில் ஒரு பங்கு கொடுப்பதா, அல்லது விவசாயிகளுடைய கணக்குப்படி 5,365 கலத்திலே நான்கில் ஒன்று கொடுப்பதா என்பது பிரச்சினையில் இருக்கிறது. அப்படி சில தீர்க்கப்பட வேண்டிய பிரச்சனைகளும் இருக்கின்றன.

அதேபோல்தான் 1980 முதல் கோயில் நிலங்கள் 25 என்ற அளவிற்குப் பதிலாக 40 சதவீதம் என்று கணக்கிட்டு அவர்களுடைய கணக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்த்தால் அந்த ஒரு கிராமத்திலே மட்டும் ஏறத்தாழ 10,000 கலத்திற்கு மேலே குத்தகை சட்டப்படியே வருகிறது. அதுபோனால் கூட, பாக்கி 16,000 கலம் தான் வருகிறது. அதிலே 1980-லிருந்து 75:25 என்ற அடிப்படையில் கணக்கிட்டு அதைக் கொடுப்பதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்படவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1989 ஜூன் 30 வரை உள்ள அளவில் பெற்ற தொகை அதாவது இந்தக் காலம் முழுவதும் அவர்கள் இடம் யாரும் குத்தகை கொடுக்காமல் இல்லை. கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1989 ஜூன் வரையில் அவர்களுடைய கணக்கிலே நான்கில் ஒரு பங்கு அளவிற்கு அவர்கள் கொடுத்துள்ளது போக மீதி இருப்பது தள்ளு

12-50 மணி

படி செய்யப்படக் கூடியவைகளாகக் கருதி, தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சட்டத்தில் அதற்குரிய மாற்றங்கள் செய்ய முடியாவிட்டாலும் விதிகளிலே

[திரு. கோ. வீரையன்]

[1990 மே 10]

அதற்குரிய முறையில் அந்த விதிகளை மாற்றி நாம் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால் அத்தோடு மட்டுமல்லாமல், இப்போதாவது கோயில் நிலங்களிலே 60: 40 என்ற அளவில் குத்தகை ஏற்பாட்டை மாற்றி 75: 25 என்ற அடிப்படையில் குத்தகையை ஏற்றியமைக்க இந்த அரசு அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த முறையில் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தர தீர்வு காண முயற்சிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லும் போது நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். அதைக் கொள்கை ரீதியாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு நடைமுறையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்ற முறையிலே அவர் கூறினார். நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது போலவே இந்தப் பிரச்சனையில் ஒரு நிரந்தர தீர்வு காணவேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். அந்த முறையிலேதான் இந்தக் குடிமக்களைப் பாதுகாக்கக்கூடிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது என்பது தர்மத்திற்கு எதிரானது அல்ல. குடிமக்கள் பாதுகாக்கப்படுவது என்பதை ஆண்டவன் கூட மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்வான். எனவே, அந்த குடிமக்களை பாதுகாப்பதிலே, அந்த ஏழைகளைக் கஷ்டத்திலேயிருந்து விடுவிக்கப்படுவதிலே இறைவன் கூட மகிழ்ச்சி அடைவான் என்ற முறையிலே இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு காண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு முன்னாலேயே கண்டிருக்க முடியும். இந்த மாமன்றத்திலே 1973-வது ஆண்டு, தி.மு.க. ஆட்சியிருந்த பொழுது, குத்தகை விவசாயிகளுக்கு: அவர்கள் நிலத்தைச் சொந்தமாக்கித் தரவேண்டுமென்று ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது, 11/73 என்ற ஒரு சட்டத்தை இந்த அவை நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தது. அந்தச் சட்டத்தை அன்றைக்கு மத்தியிலே இருந்த காங்கிரஸ் அரசு தட்டிக் கழிக்காமல் ஏற்றுக் கொண்டிருக்குமானால் இன்றைக்கு அந்தக் குத்தகை விவசாயிகளுக்குப் பாக்கி வந்துவிட்டதை எப்படிச் குறைக்க வேண்டுமென்று விவாதிக்க வேண்டிய அவசியம் தமிழகத்தில் இல்லாமல் இருந்திருக்கும்: அந்தச் சட்டத்தை அன்றைக்கு மத்திய அரசு அங்கீகரிக்காமல், ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, திருப்பி அனுப்பியதன் விளைவாக, குத்தகை விவசாயிகளுடைய பிரச்சனை என்பது நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. எனவேதான், என்னதான் நாம் செய்தாலும்கூட, நிலத்தை வைத்திருப்பவர்களுக்கும் திருப்தி இல்லை, குத்தகை விவசாயிகளாக இருப்பவர்களுக்கும் திருப்தி இல்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட இரு தரப்புக்கும் திருப்தியற்ற ஒரு நிலை நீடிக்கிறது என்ற காரணத்தாலே இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு காணக் கூடிய முறையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல், இந்துச் சமயம் மட்டுமல்ல, எந்தக் கோயில்களும் பாதிக்கப்படாமல் நிரந்தரமாகத் தீர்வு காணக்கூடிய முறையில், அந்தக் குத்தகை நிலத்தை விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொடுத்து விட்டு, அதிலிருந்து வரக்கூடிய நஷ்டஈட்டுத் தொகையை வைத்து

1990 மே 10]

[திரு. கோ. வீரையன்]

அந்த நிறுவனங்களை நடத்தலாம். அந்த முறையிலே 1973-ஆம் ஆண்டு ஐந்தாண்டுகள் அரக நிறைவேற்றிய சட்டத்தை, அன்றைக்கு இருந்த மத்திய ஆட்சியால் அங்கீகாரம் அளிக்கப்படவில்லை. இப்போழுது, மத்தியில் ஆட்சி மாறியிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்தி, தமிழகத்தில் ஒரு தரப்புக்கும் நிரந்தரமான ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான தீர்வு காணக்கூடிய வகையில், அந்த குத்தகை விவசாயிகளும் அந்த நிலத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாக ஆக்கப்படுகிற வகையில், குத்தகை பிரச்சனை வருகிறது. பாக்கி பிரச்சனை வருகிறது.—அதற்குத் தொடர்ந்து நாம் விதிவிலக்கு அல்லது நிவாரணம் அளிக்க வேண்டியிருக்கிறது என்ற நிலைமையிலே ஒரு முடிவு கட்டி, 1973-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தை மீண்டும் இந்த அவையிலே இந்த அரசு கொண்டு வந்து இந்த குத்தகை விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு காணக்கூடிய முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இப்போழுது பாக்கியில் இருந்து அவர்களை விடுவிக்க எடுத்திருக்கக்கூடிய முயற்சி மிகப் பெரிய உதவி செய்யக்கூடியதாக இருக்கிறது. அனால் நிரந்தரமான தீர்வுக்கு, முன்னாலே எடுத்தமுடிவை மீண்டும் நிறைவேற்றித் தருவதற்கு இந்த அரசு முன் வரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான், கேட்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம், நன்றி.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பயிர்மும் குத்தகை விவசாயிகளுடைய சட்டமுன்வடிவை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன். எனக்கு முன்னால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரையன் அவர்கள் விவரமாக கூறியிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து பார்த்தால், குத்தகை விவசாயிகளுடைய பாக்கிகள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டு, ரெவினியூ கோர்ட்டுகள் மூலமாக விவசாயிகள் அலைந்துகொண்டிருந்த நிலையிருந்தது, தி.மு.க. ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பின்னர், இன்றைக்கு அந்தக் குத்தகை விவசாயிகள் ரெவினியூ கோர்ட்டுக்குப் போகாமல், இடைக்காலத் தடைகள் நீட்டிக்கப்பட்டிருப்பதன் மூலமாக, விவசாயிகள் நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். நிம்மதியாக தங்களுடைய விவசாயத்தைக் கவனிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிருக்கிறது. விவசாயிகள் எப்போதுமே தங்களுடைய குத்தகை பாக்கியை வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணம் உடையவர்கள் அல்ல. இருந்தாலும், இயற்கைச் சேற்றத்தால், வெள்ளத்தால், அதற்கு மேலாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், காவிரி நதி நீர் பிரச்சனையால். விவசாயிகள் மிகவும் வேதனைக்குள்ளாகி, தங்களுடைய முழுமையான குத்தகையை அளிக்க முடியாத ஒரு சூழ்நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதோடு அல்லாமல் தங்களுடைய உடைமகைகள், நகைகள் அனைத்தையும் கூட இழந்து நிற்கதியாக நிற்கக்கூடிய நிலைமையிலேதான் விவசாயிகளுடைய குடும்பங்களை நாம் பார்க்க முடிகிறது. அந்த வகையில், தொடர்ந்து தம்முடைய குத்தகை பாக்கிகளை இந்த நேரத்தில் கட்ட முடியாமலிருக்கும்போது, இந்த சட்டமுன்வடிவில் அனேகமாக, நடப்பாண்டில் ஒரு பகுதி பாக்கியைக்

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி]

[1990 மே 10]

கட்டினால், அதே போன்று பாக்கி இருக்கக்கூடிய 4 தவணைகளில் ஒரு தவணை கட்டினால், பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்ய முடியும் என்று இதிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக, இதே போன்ற இயற்கைச் சிற்றங்கள் எதிர்காலத்தில் வந்தால் பாக்கிகளை நிச்சயமாக அவர்கள் கட்டமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை மேலும் ஏற்படும், தொடர்ந்து நீடிக்கும். ஆகவே, நடப்பாண்டுக்கு இருக்கக்கூடிய குத்தகை பாக்கிகளை கட்டச்சொல்லி. மீதம் இருக்கக்கூடிய குத்தகை பாக்கிகளை தள்ளுபடி செய்து, அந்தக் கடன்களிலிருந்து அந்த விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கவேண்டும்.

12-55 மணி

அதற்கு மேலாக ஒன்றைச் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு கேரளத்தில் இருக்கிற தர்மஸ்தாபனங்கள், கோயில் நிலங்களை விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கி, ஈடாகப்பெற்றுப் பணத்தைக் கொண்டு அந்த தர்மஸ்தாபனங்கள், கோயில்கள் சிறப்பாகச் செயல்படுகின்றன. அதைப்போன்று 'பாங்க்' மூலமாக விவசாயிகள் தவணை முறையில் பணத்தைச் செலுத்தி நிலத்தை சொந்தமாக்கிக்கொள்ள அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிற விலையைக் கொடுக்கச் சொல்லலாம். அப்படிச் செய்துவிட்டால் விவசாயிகளுக்கும் நிலச் சொந்தகாரர்களுக்கும் பிரச்சனை இராது. அந்த வகையில் சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டதைப்போல, 60-40 சதவீதத்தில் ஏற்படுகிற பாக்கி அதிகமாக இருக்கிறது. பல்வேறு இடங்களில் அதை அமல்படுத்தவில்லை, ஆகையால் 75-25 சதவீதத்தை அமல்படுத்தினால் வசதியாக இருக்கும். அந்தவகையில் ஏற்பாடு செய்து, குத்தகைப்பாக்கியிலிருந்து விவசாயிகளை விடுவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து, அமர்கிறேன்.

திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பயிரிடும் குத்தகைதாரரை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதிலிருந்து பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது தமிழக முதல்வர் அவர்கள் 1973-ஆம் ஆண்டு இதே போன்ற ஒரு சட்டத்தை இம்மாமன்றத்திலே கொண்டு வந்ததால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் அன்றைய தினம் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிற அபாயகரமான நிலைமையிலிருந்து காபாற்றப்பட்டார்கள். இன்றைய நிலையிலே கூட நமது மாநில, மைய அரசுகள் வேளாண்மைக்கு வழங்கப் பட்டக் கடனை ரத்து செய்வதாக அறிவித்திருக்கின்றன. அதற்கு என்ன காரணம்? பல்வேறு பிரச்சனைகள்

1990 மே 10]

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

இருக்கின்றன, காவேரி தண்ணீர் பிரச்சனை, கடுமையான வறட்சி ஆகியவற்றினால் நாம் தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்டு வருகிறோம். இப்போது குத்தகைப் பாக்கியை முழுமையாகத் தள்ளுபடி செய்வதற்கு மேற்கண்ட காரணங்கள் போருந்தும் என்பதை தயவு செய்து நினைவுகூர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நிலையில், நான்கில் ஒரு பங்கு அல்லது மூன்றில் ஒரு பங்கு குத்தகையை விவசாயிகளால் எதிர்காலத்தில் செலுத்த இயலாத நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். எனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக முந்தைய ஆட்சிக்காலத்தில் கருணா மிகுந்த நமது முதல்வர் அவர்கள் 1399-ஆம் பசலிக்கு குத்தகை மட்டும் செலுத்தினால் பழைய குத்தகைப் பாக்கி அனைத்தும் ரத்து என்ற சட்ட முன்வடிவைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதைப்போன்று நடப்பாண்டு குத்தகையை மட்டும் செலுத்தினால் பழைய பாக்கிகள் அனைத்தும் ரத்து செய்யப்படும் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்ட முன்வடிவில் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல 1991 மார்ச் 31-ந் தேதிக்குள் நடப்பாண்டு குத்தகையையும் பழைய பாக்கியில் நான்கில் ஒரு பங்கையும் செலுத்த வேண்டும். அல்லது நடப்பாண்டு குத்தகையையும் பழைய பாக்கியில் மூன்றில் ஒரு பங்கை ஐந்தாண்டுகளில் ஆண்டு தோறும் சம விகிதத்திலும் செலுத்த வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பல வழக்குகள் வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படலாம். தற்போதுள்ள யதார்த்த நிலையில் எந்த நில உடைமையாளரும் குத்தகைதாரர் கொடுக்கின்ற குத்தகைக்கு ரசிது கொடுப்பதில்லை. நாணயமாக குத்தகை செலுத்துகிற விவசாயியும் ரசிது இல்லாத காரணத்தால் மீண்டும் வழக்கு மன்றம் செல்லவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயிக்குப் பிரச்சனை தீராது. இப்படிப்பட்ட குழப்பமான நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க 1989 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31-ந் தேதிக்கு முந்தைய பாக்கிகளை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் தற்போது நடைமுறையில் இருக்கிற ஒரு பழக்கத்தை இங்கே நான் நினைவுப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதன்படி செய்தால் இந்தக் குத்தகைக்கு நாம் ஒரு நிரந்தரமான தீர்வு காண முடியும். பயிரிடும் குத்தகைதாரருக்கு அவர் பயிரிடும் குத்தகை நிலம் சொந்தமாகும். நிலத்தின் மொத்த மதிப்புத் தொகையில் 50 சதவீதம் குத்தகைதாரருக்குத் தள்ளுபடி செய்து கொடுத்து, மீதமுள்ள 50 சதவீதத்தை அவர்கள் பெற்றுக் கொண்டு நில உடைமையாளர்கள் குத்தகைதாரருக்கு அந்த நிலத்தை ஒப்படைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் இது நடைமுறையில்

[திரு. செ. இராமலிங்கம்]

[1990 மே 10]

இருக்கிறது. அதையே நாம் சட்டமாக்கினால் இந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு நிரந்தர தீர்வு காணமுடியும். மேலும் வேளாண்மை காரியங்களுக்கு நிலவள வங்கி, மத்திய கூட்டுறவு வங்கி இன்றைய தினம் கடன் உதவி செய்கிறது. இப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் மூலமாக தவணை முறையில் செலுத்த குத்தகைதாரர்களுக்கு கடன் வசதி செய்து கொடுத்து, அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக்க முடியும். (மணியடிக்கப் பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியோடு அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்பெறுகிறது.

13-05 மணி

திரு. செ. இராமலிங்கம்: எனவே, நான் இந்த நேரத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே, சில நிலவுடைமையாளர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். தற்போது எங்கள் மாவட்டத்தில் 70 சதவீதம் நிலங்களுக்கு மேல் கோவில்கள், மடாலயங்கள், 'டிரஸ்டுகளுக்குத் தான்' சொந்தமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட 'டிரஸ்டுகள்' யாருமே நேரிடையாக விவசாயம் செய்வது கிடையாது. அங்கே ஏழை விவசாயிகள் தான் சாகுபடி செய்கிறார்கள். எனவே எந்த வகையிலும் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதன் மூலமாக அவர்கள் பாதிக்கப்படுவது கிடையாது. எனவே கோவில்கள், மடாலயங்கள் இப்படிப்பட்ட 'டிரஸ்டுகளுக்கு' அல்லது நிறுவனங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பது ஒரு முற்போக்குக் கொள்கையாக இருக்காது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பல 'டிரஸ்டுகள்' இந்த உச்ச வரம்பு சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக பல 'டிரஸ்டுகளை' ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், எனவே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அங்கே விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டாம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்து இந்த சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து அமைகிறேன்.

திரு. கே. அர்ஜுனன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குத்தகைதாரர்கள் தங்களுடைய பாக்கியைச் செலுத்துகிறதிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். ஒட்டுமொத்தமாக தற்போது பார்க்கிறபோது உழுகின்ற விவசாயிகள் கணக்கிலே பார்க்கிறபோது நீண்டகாலமாகவே அவர்கள் பயனடையக் கூடிய வகையில் ஏதும் மிஞ்சாத வகையில்தான் இப்போழுது விவசாயம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒருபுறம் வறட்சி, இன்னொரு புறம் வெள்ளம். இப்படி தொடர்ந்து விவசாயிகளைப் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலே நீண்டகாலமாக இருக்கின்ற பாக்கியை தவணை முறையில் செலுத்துங்கள் என்று சொன்னாலும் கூட எதிர்காலத்திலே கூட அவர்கள்

1990 மே 10]

[திரு. கே. அர்ஜுனன்]

சட்ட முடியுமா என்று ஐயம் எழுகிறது. எனவே ஒட்டுமொத்தமாக இருக்கிற பாக்கி அனைத்தையும் தன்னாபடி செய்து விட்டு இனி வருங்காலத்திலே வேண்டுமானால் குத்தகை பாக்கியை செலுத்துங்கள் என்று சொல்லி நீங்கள் வழி வகுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தற்போழுது விவசாயம் பாதிக்கிறபோது பயிர் 'இன்சூரன்ஸ்' திட்டமும் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் பாதிக்கிறபோது தாங்கள் செய்த, உழவுத் தொழிலுக்கு 'இன்வஸ்மென்ட்' செய்திருக்கிற அந்த மூலதனத்தைக் கூட எடுக்க முடியாத நிலை தொடர்ந்திருக்கின்றது. ஆனால் அவர்கள் வேறு தொழிலை செய்ய முடியாத காரணத்தினால் அந்த தொழிலிலே போட்டு உழற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் சொல்லப்போனால் அந்த நிலம் தங்களுக்கு சொந்தமில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால் எந்த நிலத்தையும் மேலும் முன்னேற்றம் செய்து சீர்படுத்தி அதிக விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கு வழி வகைகள் அவர்களுக்கு இல்லை. எனவே, நிலத்தை அவர்களுக்கே சொந்தம் என்ற நிலையை உருவாக்கினாலையொழிய அவர்கள் அந்த விவசாய நிலத்திலிருந்து மிச்சப்படுத்த முடியாது. நிலத்தின் சொந்தக்காரர்களைப் பார்க்கிற போது பல இடங்களிலே மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நிலத்தையும் குத்தகைகாரர்கள் இடத்தில் விட்டுவிட்டு குத்தகையும் இல்லாமல் பல நிலத்தினுடைய சொந்தக்காரர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு தீர்வைக் காண வேண்டும். எப்படி தீர்வு காண வேண்டுமென்று சொன்னால், ஒட்டுமொத்தமாக இப்பொழுது யாரும், எந்த நிலத்தினுடைய சொந்தக்காரர்களும் நிலத்தை யாருக்கும் குத்தகைக்கு விடுவதே இல்லை. ஏற்கெனவே நிலத்தை விட்டவர்கள் போக இப்பொழுது மீதி நிலம் இருந்தாலும் கூட பலன் தரக்கூடிய நீண்டகால மரங்களை அல்லது 'யூத்யேனியட்டஸ்', மாமரம் இப்படி மரங்கள் வைக்கிறார்களோயொழிய குத்தகைக்கு விடுவதில்லை. குத்தகைக்குவிட்டால் 'டெனன்ட்ஸ் ஆக்ட்'-லே பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லி, புதியதாக யாருக்கும் குத்தகைக்கு விடுவதில்லை. எனவே, ஏற்கெனவே விட்டிருக்கின்ற அந்த குத்தகை நிலத்தை அந்த குத்தகைக்கு ஒட்டுகின்றவர்களுக்கே சொந்தம் என்கிற நிலையை உருவாக்கி அதன் மூலமாக அந்த நிலத்தினுடைய சொந்தக்காரர்களுக்கும் ஏதோ ஓரளவு தொகை கிடைக்கிறது என்ற நிலைமையை உருவாக்கி அவர்களை காப்பாற்றி, இவர்களையும் காப்பாற்ற கூடிய வகையில் ஒரு நிலையை உருவாக்குவதை விட்டு, அடிக்கடி இப்படி இங்கே சட்டத்தை உருவாக்குவதன் மூலமாக எந்த பலனும் இல்லை என்பதை நான்தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால் பாக்கியை வசூலிப்பதற்காக....

மாண்புமிகு திரு. கோ.சி. மணி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் இந்த சட்ட முன்வடிவு தேவையில்லை என்கிறாரா?

[1990 மே 10]

திரு. கே. அர்ஜுனன்: அடிக்கடி இப்படி சட்டத்தை உருவாக்கி நிலத்துச் சொந்தக்காரர்களுக்கும், குத்தகைகாரர்களுக்கும் சிக்கல்களை ஏற்படுத்துவதைவிட, நிலத்தை உழைப்பவர்களுக்கே சொந்தம் என்ற நிலையை உருவாக்கிவிடுங்கள்.

13-05 மணி

மாண்புமிகு திரு. கோ.சி. மணி: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தற்போதுள்ள இந்த நிலைக்கு இந்தச் சட்டம் உறுதுணையா? தேவையா? இல்லையா?

திரு. கே. அர்ஜுனன்: தலைவர் அவர்களே, நான் ஆரம்பத்திலேயே இந்த சட்டத்தை வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டுத் தான் பேச ஆரம்பித்திருக்கிறேன். தஞ்சை பகுதியிலே ஆண்டவன் சந்நிதிக்குச் சொந்தமான சில நிலங்கள் இருக்கின்றன. நான் கேட்க விரும்புகிறேன்—ஏழைகளுடைய உழைப்பிலே தான் ஆண்டவன் தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு பவனி வரவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. ஆண்டவனுக்கு சக்தி இருந்தால் ஆண்டவன் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளட்டும். தன்னுடைய கோவிலுக்கு உண்டான வருவாயைத் தேடிக்கொள்ளட்டும். ஆனால் அந்த ஏழைகளுடைய உழைப்பிலேதான் இந்த ஆண்டவன் தன்னை அலங்கரித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலை தேவை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்று அமர்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. நான்கில் டி. மனோகரன்: பெருமதிப்பிற்குரிய சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, டீங்கே நான் தாக்கல் செய்த மசோதாவில் பேசிய அத்தனை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் ஆதரிக்கிறோம் என்ற கருத்தை தெரிவித்ததற்காக முதற்கண் எனது நன்றியை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

புதிய பார்வையையும், புதிய தொலை நோக்கினையும், எண்ணங்களையும் பெற்று பரிணாம வளர்ச்சியோடு வளர்ந்து வருகின்ற இந்த உலகத்தில், சோஷலிஸ சமுதாயத்தைக் காண விரும்புகிறோம் என்ற மூல முடிக்கம் உலகம் முழுமையும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உழைக்கின்ற ஏழை பிழைக்கின்ற வழியைக் கண்டு தீர வேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணதோடு கலைஞர் தலைமையில் அமைந்திருக்கின்ற இந்த அரசு இந்த ஆரண்டு மசோதாக்களையும்--இன்னொன்றையும் நான் தாக்கல் செய்ய இரக்கிறேன்--உங்கள் முன்னால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

அருமை நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் பேசும் போது-பயிரிடும் குத்தகைதாரர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க இது கொண்டுவரப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்--கோவில்

1990 மே 10]

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

சொத்துக்களைப்பற்றியும் வல்க்டோர்டு சொத்துக்களைப் பற்றியும் அறக்கட்டளைகளைப் பற்றியும், இன்னும் பல கட்டளைகளைப் பற்றியும் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அங்கெல்லாம் கைவைத்துவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

நான் லத்தீப் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது பயிரிடு குத்தகைதாரர்களை எப்படி காப்பாற்றுவது என்பது தான் இந்த மசோதாவின் நோக்கமே தவிர ஆலயத்திலே கைவைப்பதோ, மசூதியிலே கைவைப்பதோ, மாதா கோவிலிலே கைவைப்பதோ அல்ல என்பதை முதற்கண் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் பிரச்சினைகளை நான் குழப்பிவிடக்கூடாது என்பதற்காக.

THIRU M. ABDUL LATHEEF : That is not the intention of the Government. I never said that it is the intention of the Government. But what is the consequence? That is my worry. The consequential aspect must also be taken into consideration. That is my plea.

Hon. Thiru Nanjil K. Manoharan : The consequence will be perfectly alright if the Hon. Member co-operates. அதற்குப் பிறகு லத்தீப் அவர்கள் இன்னும் சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அது சம்பந்தம் அற்ற கருத்து என்ற காரணத்திற்காக நான் அதற்குள்ளே நுழைய விரும்பவில்லை. வீரையன் அவர்கள் என்னிடம் பேசும்போது அவர் ஒரு விவசாய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர் என்றும் ஆக விவசாயத்தைப் பற்றி மிக நுணுக்கமாகத் தெரிந்த நமது உறுப்பினர்களில் அவர் மிக முக்கியமான முன்னணி இடத்தைப் பெறுகிறார் என்ற காரணத்திற்காக அவரது கருத்துகளுக்கு நான் உரிய மரியாதை தந்து பாராட்டுகிறேன். நிலத்திலே உழுகின்ற ஏழை விவசாயிகளை, பயிரிடு குத்தகைதாரர்களை நீங்கள் காப்பாற்ற வேண்டும். ஆண்டவனே கூட உங்களைக் காப்பாற்றுவான், பாதுகாப்பான், ஆண்டவனின் அருள் கூட உங்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று கடைசி நேரத்தில் ஆண்டவனை நாடி பக்தன் செல்வதைப் போல, வீரையன் அவர்கள் ஆண்டவனை நாடிச் சென்றமைக்காகப் பாராட்டுவதா....

13.10 மணி

திரு. கோ. வீரையன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் போகிற போக்கிலே நான் ஆண்டவனை நாடியதாக குறிப்பிட்டார்கள். நான் முழுமையான ஒரு நாத்திகன் என்ற முறையில் என்றைக்கும் நான் ஆண்டவனை நாடியதில்லை. ஆள்பவர்களிடம் கோரிய துண்டு. அந்த முறையில்தான் ஆள்பவர்களிடம் கோருகிறேனே தவிர, என்றைக்குமே ஆண்டவனை நான் நாடியதில்லை. அப்படிப்பட்ட, முழுக்க, முழுக்க, உணர்வுப்பூர்வமாக—யாரும்

[திரு.கோ.வீரையன்]

[1990 மே 10]

சொல்லி அல்ல—அப்படி எல்லாம் ஆண்டவன் உண்டாக்கப் பட்டதே தவிர, ஆண்டவன் நம்மை உண்டாக்கவில்லை என்பதிலே உறுதியாகவும், தெளிவாகவும் நான் இருப்பவன் என்பதை இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. நாங்கில் கி. மனோகரன்: முழுமையான ஆஸ்திகத்தின் இறுதி விளைவுதான் நாஸ்திகம் என்பதைப் பல தத்துவ மேதைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்பதை நான் வீரையன் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்றாலும், அவர் தனது கருத்துக்களைச் சொல்லி, இன்னும் சில முற்போக்கான கருத்துக்களை ஒத்தோடு இணைத்து, பாதுகாக்கின்ற வகையில் நீங்கள் வர வேண்டுமென்று அரசையும் வற்புறுத்தி, இந்த மசோதாவை முன் மொழிந்த என்னையும் வற்புறுத்தி இருக்கின்றார்கள். அதற்காக நான் அவருக்கு எனது இதயப்பூர்வமான நன்றியறிதலை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

அதற்குப் பிறகு இங்கே பேசிய நண்பர்களிலே சிலர் குறிப்பாக வீரையன் அவர்கள் சொன்னதைச் சொல்லிவிட்டேன், பழனிச்சாமி அவர்கள் பேசும்போது நடப்பாண்டு குத்தகையை மட்டும் வாங்கிக்கொண்டு, கடந்த 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவுள்ள எல்லா பாக்கி, அரியர்ஸ்களையும் தள்ளுபடி செய்துவிடலாம் என்று குறிப்பிட்டார். நிலத்தின் வருவாயை நம்பி வாழ்கின்ற சில உரிமையாளர்களின் நிலையையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை பழனிச்சாமி அவர்கள் எண்ணிப்பார்க்க நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். பாக்கித்தொகை, அது 25 சதவிகிதம், அல்லது ஒன்றின் கீழ் மூன்று என்பது அதிகம் என்று சொல்லமுடியும் என்று நான் நம்பவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

எனதருமை மாண்புமிகு உறுப்பினர் தம்பி அர்ஜுனன் பேசும் போது, ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு, எதிர்க்கிறேன் என்று குறுக்குச் சவால் விட்டு, அதற்குப் பிறகு கேள்வி கேட்டதற்குப் பிறகு நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லி அமர்ந்ததற்காக அவருக்கும், எனது நன்றியை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், இதனுடைய. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அர்ஜுனன் திடீரென்று ஏதோ ஒரு பக்கமாகப் போகிறார். (சிரிப்பு)

1990 மே 10]

திரு. கே. அர்ஜுனன்: நான் எதிர்க்கிறேன் என்று எப்போதும் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால். அடிக்கடி இப்படிப்பட்ட லெஜிஸ்லேஷன், கோர்ட், அவசியம் இல்லை. ஒரு முடிவிற்கு— உழுபவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற நிலையை உருவாக்குங்கள். அடிக்கடி இப்படி சட்டம் தேவையில்லை என்று தான் குறிப்பிட்டேனெயொழிய, எதிர்க்கிறேன் என்று எப்போதும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. நாங்கில் ஐ. மனோகரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அர்ஜுனன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். லெஜிஸ்லேஷன் என்பது காலத்தின் ஓட்டத்தை ஓட்டி, மாறிக் கொண்டிருப்பது என்பதையும் அவர் மறந்து விடக்கூடாது. நிரந்தரமாக ஒன்று இருந்தே தீரவேண்டும் என்றால் கார் உள்ளவரும், சந்திர, சூரியர் உள்ளவரும், சமுதாயம் தேங்கிய குட்டையாக மாறிவிடுமே தவிர, பலனுள்ள ஒரு சமுதாயமாக இந்தச் சமுதாயத்தை ஆக்க முடியாது. தேவையான திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு நிச்சயம் முன்வரும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுதான் சட்டம், இன்றைக்குக் கொண்டு வந்த மசோதா தான் சட்டம், இந்தச் சட்டத்தை யாராலும் மாற்ற முடியாது. நாங்கள் மாற்றவே மாட்டோம் என்று சொல்வதன் மூலம், எங்களை நிஜ நிலைமைகளைத் தெரியாசவர்களாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிற முயற்சியில் அருமைத் தம்பி அர்ஜுனன் அவர்கள் ஈடுபடவேண்டாம் என்று இந்த நேரத்தில் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இன்றைக்கு கொண்டு வந்து இருக்கின்ற இந்தப் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் மசோதாவின் மையத்தை உங்களுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

13-15 மணி

1986ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு புயல் மற்றும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (தனிவகை முறைகள்) சட்டத்தின் மூலம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 60/1986). அந்தச் சட்டத்தின் இணைப்புப் பட்டியலில் குறைத்துரைக்கப் பட்ட பரப்பிடங்களில் உள்ள பயிரிடு குத்தகைதாரர்களுக்கு 1986 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 19ம் நாளன்று செலுத்தப்படாமல் நிலுவையிலிருந்த குத்தகை நிலுவைகளை வட்டியின்றி ஐந்து தவணைகளில் செலுத்துவதற்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டது. அவற்றில் கடைசி தவணையானது 1986 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30ஆம் தேதியன்றோ அல்லது அதற்கு முன்னரோ செலுத்தப்பட வேண்டியதாக இருந்தது.

1988 ஆம் ஆண்டில் வட கிழக்கு பருவமழை பொய்த்ததால் பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவைகளைச் செலுத்த முடியாத நிலையில் இருந்தனர்; அதன் விளைவாக அவர்கள்

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

[1990 மே 10]

பெருமளவில் வெளியேற்றப்படுவதற்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள். 1986 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் 30 ஆம் நாளன்று செலுத்தப்படாமல் சேர்ந்திருந்த குத்தகை நிலுவைகளையும் 1990 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 20 ஆம் நாள் வரையிலுமாவ கால அளவுக்குச் செலுத்தப்படாமல் சேர்ந்திருந்த குத்தகையையும் நில உடமையாளர்களுக்குச் செலுத்தாமைக்காக வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து 1989 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் (வெளியேற்றுகையிலிருந்து பாதுகாப்பு) சட்டத்தின் மூலம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 41/1989), தமிழ்நாட்டில் உள்ள பயிரிடு குத்தகைதாரர்களுக்கு, 1990 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாள் வரை பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டது இந்த அவைக்குத் தெரியும்.

நீண்ட கால அளவுக்கு குத்தகைதாரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, குத்தகை நிலுவைகள் பெருமளவில் சேர்ந்துள்ளதால், பயிரிடு குத்தகைதாரர்களால் அந்நிலுவைகளை ஒட்டுமொத்தமாகச் செலுத்துவது இயலாது என்பதோடு, அவர்கள் பெருமளவில் வெளியேற்றப்படும் அபாயத்திற்கும் உள்ளாகியுள்ளனர். நடப்பு வருவாய் ஆண்டிற்கு அதாவது 1989 ஆம் ஆண்டு ஜூலைத் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் 1990 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் நாள் வரையிலான ஆண்டிற்கு சேரவேண்டிய குத்தகையை முழுமையாகவும் 1989 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் நாளுடன் முடிவடைகின்ற கால அளவுக்கு நிலவுடமையாளருக்கோ அல்லது பப்ளிக் டிரஸ்டு அமைப்புக்கோ சேரவேண்டிய மொத்த குத்தகை நிலுவைத் தொகையில் நால்கிலொரு பங்கினை (வட்டியின்றி) 1991 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளன்றோ அதற்கு முன்போ பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் செலுத்தினால் அல்லது நடப்புக் கால குத்தகையை 1991 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31 ஆம் நாளன்றோ அதற்கு முன்னரோ முழுமையாகவும், 1989 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 ஆம் நாளுடன் முடிவடைகின்ற கால அளவுக்கு நிலவுடமையாளருக்கோ அல்லது பப்ளிக் டிரஸ்டு அமைப்புக்கோ சேரவேண்டிய மொத்த குத்தகை நிலுவைத் தொகையின் மூன்றிலொரு பங்கினை (வட்டியின்றி) ஐந்து சதவீதம் ஆண்டுத் தவணைகளிலும் அவர்கள் செலுத்தினால், 1989 ஆம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 30 நாளுடன் முடிவடைகின்ற வருவாய் ஆண்டிற்கும் அதற்கு முந்திய எந்த வருவாய் ஆண்டிற்குமாக நில உடமையாளருக்கு அல்லது பொதுப் பொறுப்பாட்சி அமைப்புக்கு செலுத்தப்பட வேண்டியவையும் கருதியுள்ள இச்சட்டம் வெளியிடப்படும் தேதியன்று செலுத்தப்படாமல் நிலுவையிலுள்ளவையுமான குத்தகை நிலுவைகள் அனைத்தையும் செலுத்துவதிலிருந்து அப்பயிரிடு குத்தகைதாரர்களை விடுவித்து, அவர்களுக்கு நிவாரண மளிப்பதென்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது; மேற்குறிப்பிட்ட ஐந்து தவணைகளில் முதல் தவணையானது 1991 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31 ஆம் நாளன்று அல்லது அதற்கு முன்னர் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும். குத்தகை நிலுவை செலுத்தாமைக்காக

1990 மே 10]

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

1991 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1 ஆம் நாள்ன்று அல்லது அதற்குப் பின்னர், ஆனால் கருதியுள்ள இச் சட்டம் தமிழ்நாடு அரசிதழில் வெளியிடப்படும். தேதிக்கு முன்னர் வெளியேற்றப் பட்டிருந்த பயிர் குத்தகைதாரர்களுக்கு உடமையை மீட்டளிக்கவும் ஒரு சட்டமுன்வடிவு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது.

13-20 மணி

தமிழகத்தில் வறட்சி, புயல் மற்றும் வெள்ளம் பாதிக்கும் சந்தர்ப்பங்களில் குத்தகைத் தொகை நிலுவைகளைச் செலுத்த இயலாத குத்தகைதாரர்களுக்கு சலுகை அளிக்கும் வகையில் கடந்த 1968-லிருந்து பல சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன, இச்சட்டங்களின்கீழ் சில வருடங்களில் குத்தகை பாக்கியைத் தள்ளுபடி செய்வதும், சில வருடங்களில் அவற்றை தவணை முறையில் செலுத்தவும் வழிவகைகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கடைசியாக நிறைவேற்றப்பட்ட 1989-ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி குத்தகை பாக்கி உள்ளவர்களுக்கு 31-3-1990 வரை அவகாசம் அளித்து அதற்குள் அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. பல ஆண்டுகள் குத்தகை பாக்கி இருக்கும் போது எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரு பகுதியை செலுத்தினால், மறு பகுதியை தள்ளுபடி செய்யக்கூடிய சட்டம் ஒன்று கொண்டு வர அரசு விரும்பியதன் விளைவே இந்த புதிய சட்டமாகும். இச் சட்டத்தின்கீழ் குத்தகைதாரர்கள் அவர்களுடைய பாக்கியை செலுத்துவதற்கு இரண்டில் ஒரு வழியை மேற்கொள்ளலாம்.

அதாவது, ஒன்று குத்தகைதாரர்கள் நடப்பு பசலி ஆண்டு, குத்தகைத் தொகை முழுவதையும் பழைய பாக்கியில் நான்கில் ஒரு பங்கினையும் 31-3-1991-க்குள் செலுத்தவேண்டும். அப்படி செலுத்தினால் அவர் செலுத்த வேண்டிய மற்ற தொகை முழுமையும் தள்ளுபடி செய்யப்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அல்லது மேற்கண்டவாறு ஒரே தவணையில் செலுத்த இயலாதவர்கள், தவணைகளில் செலுத்தவதாக ஒத்துக்கொண்டால் பழைய பாக்கியில் மூன்றில் ஒரு பங்கினை 5 தவணைகளில் செலுத்த வேண்டும். இதில் முதல் தவணையோடு, நடப்பு பசலிக்கான குத்தகைத் தொகையை 31-3-1991-க்குள் செலுத்த வேண்டும். தொடர்ந்து தவணைகளைச் சரியாக செலுத்தினால் மீதி குத்தகைத் தொகை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும். இந்தச் சட்டத்தினால் பயிரிடு குத்தகைதாரர்களுக்கு பெருமளவு சலுகை ஏற்படுகிறது. அதேநேரத்தில் நிலவுடமையாளருக்கும் உடனடியாக ஒரு தொகை கிடைக்க வழிவகை செய்யப்படுகிறது. இச் சட்டத்தின்கீழ் தொகையை செலுத்த முன்வருபவர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்ற தடை விதிக்கப்படுகின்றது. இச் சட்டத்தை வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் நிச்சயம் அமல் செய்வார்கள். இன்னொன்றையும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சிலில் நீதிமன்றங்களுக்கு இதில் குறுக்கிடும் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. இந்தச் சட்டத்தை அரசு பதிவுபெற்ற இதழ்

[திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன்]

[1990 மே 10]

பிரசுரம் செய்யும் நாள்வரை உள்ள குத்தகை பாக்கிகள் இச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படும் என்பதை தெரிவித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வீரையன் அவர்கள் இங்கே ஒன்றைக் கேட்டார்கள். பாக்கி குத்தகைத் தொகையை எப்படி கணக்கு எடுப்பது என்பதில் சிக்கல் இருக்கலாம் என்று அவர்கள் கேட்டார்கள். இதனை ஆராய்ந்து அரசு தகுந்த நடவடிக்கையை எடுக்கும் என்ற உறுதியையும் நான் அவருக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்து, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தருமாறு அவை உறுப்பினர்களை, மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் மூலமாக (குறுக்கீடு) மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதாவது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்த கருமத்திலே எவ்வளவு கண்ணுங் கருத்துமாக, இந்த அவையிலே வேறு என்ன நடக்கிறது என்பதைப்பற்றியே கவலைப்படாமல் எவ்வளவு ஊன்றி நின்று இருக்கிறார் என்பது தெரிகிறது.

பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை (நிவாரண) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 31/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 15 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன,

பிரிவு 1, முகப்பரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் இப்போது மிகவும் உஷாராக இருக்கிறேன் என்பதைத் தங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு)

நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“1990-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு பயிரிடு குத்தகைதாரர்கள் குத்தகை நிலுவை நிவாரணச் சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 31/1990) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்டமுன்வடிவநிறைவேற்றப்பெற்றது.